

rozšiřování zakázáno po rozumu § 24 tisk. zák. Je proto bez právního významu soudem nalézacím uznaná námitka pachatelova, že nevěděl, které knihy v balíku jsou. Zjištění rozsudkové, že obžalovaný nechtěl knihy rozšiřovati, nýbrž že je chtěl pouze odevzdati v sekretariátě, projevuje vadný názor nalézacího soudu, že rozšiřováním bylo by pouze odeslání jednotlivých balíčků na adresy tam uvedené neb rozšiřování jednotlivých výtisků, ne však hromadné předání celého balíku sekretariátu. Hromadná doprava knih do sekretariátu politické strany slouží však samozřejmě k jejich odbytu, a je proto rozšiřováním tiskopisů ve smyslu § 6 tisk. zák. Obžalovaný, jenž podle svého doznání věděl, že v balíku jsou knihy, a úmyslně je dopravoval z pražského sekretariátu strany do sekretariátu v J., předsevzal takto činnost vedoucí k tomu, aby byly rozšiřovány spisy v balíku obsažené, a to proti záповědi vyřknuté nálezem soudcovským a náležitě vyhlášené, při čemž jeho čin jen pro jeho zadržení a odebrání knih nebyl dokonán.

Čís. 5371.

I pro obor zákona proti nekalé soutěži platí zásada, že společník, oprávněný kolektivně (souborně) zastupovati veřejnou obchodní společnost, nemůže ji před soudem zastupovati samostatně, leč by si vymohl k tomu cíli prozatímní opatření.

S hlediska § 29 zák. proti nekalé soutěži závadné použití blanketu, obsahujícího v záhlaví znění firmy veřejné obchodní společnosti, dotýká se bezprostředně jen zájmu této obchodní společnosti samotné (společného zájmu všech společníků), nikoli zvláštního zájmu jednotlivého společníka. Jednotlivý společník není tudíž oprávněn podati samostatně, vlastním jménem, obžalobu pro přečin podle § 29 cit. zák.

(Rozh. ze dne 18. září 1935, Zm II 483/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost soukromých žalobců: 1. prot. firmy »Stavební keramika A. K. a R. T. v B.« a 2. R. T-a do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 26. října 1934, jímž byl obžalovaný podle § 259, čís. 1 tr. ř. zproštěn obžaloby pro přečin podle § 29 zák. z 15. července 1927, čís. 111 Sb. z. a n. o nekalé soutěži.

Z d ů v o d ů :

I. Pro rozhodnutí o zmateční stížnosti je stěžejním bodem otázka, zda soukromý žalobce byl aktivně legitimován k podání žaloby jednak samostatně jménem veřejné společnosti »Stavební keramika A. K. a R. T. v B.«, jednak jménem vlastním, či schází-li tu obžaloba podle zákona potřebná (§ 281, čís. 9 c) tr. ř.). V tom směru je nesporno, že obžalobu podal advokát Dr. J. J. jménem obou, a to jak jménem společnosti »Stavební keramika A. K. a R. T. v B.«, tak i jménem R. T. samotného. Plnou moc mu podepsal jménem zmíněné společnosti toliko R. T., ač, jak první

soud výpisem z obchodního rejstříku zjistil, jsou oprávněni společnost zastupovati oba společníci jen souborně a podpisují firmu tak, že oba společně připojí své osobní podpisy vlastní rukou pod znění firmy. Podle čl. 117 obch. zák. může platně před soudem zastupovati veřejnou společnost každý společník, jenž není z toho oprávnění vyloučen, kterážto ustanovení bylo vyloženo repertoriem nálezů bývalého nejvyššího soudu vídeňského čís. 221 (vid. sbírka čís. 1487 a rozh. nejv. soudu Rv II 735/24) v ten rozum, že společník, oprávněný kolektivně (souborně) zastupovati veřejnou obchodní společnost, není oprávněn ji před soudem zastupovati samostatně, leč že by si vymohl k tomu cíli prozatímní opatření (rozh. čís. 2298 a 3247 Sb. n. s. civ.), což se v souzeném případě nestalo. Podle čl. III společenské smlouvy přísluší oběma společníkům samostatně firmu zastupovati a samostatně znamenati, avšak výslovně toliko, pokud by šlo o uzavření obchodů a objednávek nebo prodeje, provádění pokuzů neb hotových výplat aneb konečně o jakékoliv obchodní jednání a obchodní závazky do výše 5.000 Kč. Uzavření obchodů atd. převyšujících 5.000 Kč může se státi jen za souhlasu obou společníků a za spoluznamenání obou společníků a je povinen společník o každém samostatném znamenání firmy a o každém uzavření obchodu a jednání obchodním druhého nejpozději do tří dnů uvědomiti. První soud dále zjistil, že společník A. K. starší nesouhlasil s podáním obžaloby a odepřel podepsati plnou moc pro Dr. J., když mu byla k podpisu zaslána. Odepřel-li takto společník A. K. starší souhlas k podání obžaloby a odepřel-li i podpis na plné moci advokáta Dr. J., jenž poté obžalobu jménem veřejné obchodní společnosti podal, nebyl advokát Dr. J. oprávněn podati u soudu obžalobu jménem veřejné obchodní společnosti »Stavební keramika A. K. a R. T. v B.«, neboť neměl k tomu potřebné souborně oběma společníky podepsané plné moci, a to jednak vzhledem k ustanovení čl. 117 obch. zák., jednak i vzhledem k obsahu čl. III stanov společnosti, neboť i z něho plyne, že společník může samostatně do 5.000 Kč společnost zastupovati v předpokladu, že druhý společník s jednáním souhlasí, nebo aspoň, že neprojevil ještě svůj nesouhlas se zamýšleným jednáním, tedy jen do té doby, dokud lze vzhledem k nepatrné částce 5.000 Kč předpokládati souhlas druhého společníka. Jakmile však jeden společník projevil předem svůj nesouhlas se zamýšleným jednáním, nesmí společník jednání zamýšlející, předsevzítí je jménem společnosti, jako učinil R. T., a to ani tehdy, kdyby tu bylo nebezpečí z prodlení.

Obžalobu tedy nepodala jediné oprávněná žalující společnost »Stavební keramika A. K. a R. T. v B.«, nýbrž advokát Dr. J. J. neoprávněně jejím jménem. V tom směru schází tu tedy obžaloba podle zákona potřebná a byl proto obžalovaný právem podle § 259, čís. 1 tr. ř., v tomto bodu obžaloby zproštěn. Bylo proto v tomto bodu zmateční stížnost, podanou pro zmatek podle § 281, čís. 9 c) tr. ř., pro bezdůvodnost zamítnouti, aniž bylo potřebí řízení nějak doplňovati.

II. R. T. podal však obžalobu též vlastním jménem. V tom směru uvádí rozsudek, že podle přednesu zástupce strany žalující R. T. žaluje též osobně a že není potřebí podpisu žaloby a plné moci advokátní A. K.-em (patrně starším), poněvadž prý tu je případ kolise a A. K. je soutěžitelem.

Otázku, zda R. T. je legitimován podati obžalobu podle § 29 zák. proti nekalé soutěži vlastním jménem, rozsudek neprobírá, neřeší ji v tom směru, zda trestný čin se ho dotýká bezprostředně po rozumu § 34, odst. 3, písm. b) zák. proti nekalé soutěži. Nicméně zprošťuje obžalovaného soukromé žaloby vůbec jen podle § 259, čís. 1 tr. ř., z důvodu, že trestní řízení bylo zahájeno bez návrhu zákonně oprávněného žalobce, aniž blíže opodstatnil, zda důvod ten (§ 259, čís. 1 tr. ř.) platí i o žalobě R. T.-em osobně podané. Zjištění uvedené ke konci rozsudku v tom směru, že obžalovaný u firmy A. K. ml. v B., jak se v obžalobě tvrdí, ani zaměstnán nebyl, mohlo by snad sloužiti k odůvodnění toho, že obžalovaný, nejso sám soutěžitelem, ba ani zaměstnán u soutěžitele, není pravým obžalovaným, že je bezdůvodně obžalován (nedostatek pasivní legitimace), to však by vedlo k jeho osvobození podle § 259, čís. 2 tr. ř., ale nikoliv podle § 259, čís. 1 tr. ř.

Jde o otázku čistě právní, zda obžalovaný tím, že použil »kladečského listu«, t. j. blanketu firmy »Stavební keramika A. K. a R. T. v B.« jako pověřovacího listu pro obchodní věc obstaranou společníkem A. K. starším, předsevzal trestný čin, jenž se bezprostředně dotýká druhého společníka R. T. po rozumu § 34, odst. 3, písm. b) zák. proti nekalé soutěži, kterouž otázku přísluší posouditi soudu zrušovacímu.

V tom směru bylo uvážiti, že použití blanketu uvedené společnosti, obsahujícího v hlavě znění firmy společnosti, se dotýká bezprostředně jen zájmu této obchodní společnosti samotné, společného zájmu obou společníků, a nikoliv zvláštního zájmu jednotlivého společníka, tedy nedotýká se zvláštního zájmu spolužalobce R. T. Je sice pravda, že při veřejné obchodní společnosti jsou společníci vlastními nositeli práv a závazků společnosti, jelikož veřejná společnost není osobností právnickou. Nejde tu však o námitku, kterou by mohl R. T. vznésti vlastním právem, nýbrž o takovou, jež se dotýká bezprostředně jen společnosti samé a kterou mohou oba společníci vznésti jen kolektivně, vždyť T. ani ne tvrdil a patrně ani tvrditi nemůže, že má sám zájem na tom, aby s ním nemohla nastati záměna v 29 zák. proti nekalé soutěži zmíněná, týkající se příznačného zařízení podniku. Poněvadž se tedy věc, o niž jde, nedotýká bezprostředně zájmu R. T., není on oprávněn podati obžalobu podle § 29 cit. zák. samostatně vlastním jménem a pokud ji nicméně podal, není žaloba ta podána osobou k tomu oprávněnou a byl proto právem v tomto bodu obžalovaný osvobozen podle § 259, čís. 1 tr. ř.

Čís. 5372.

Škodou při podílnictví, tedy cenou věcí odcizených, převedených neb prošantročených, je rozuměti újmu na jmění, zmenšení (ztenčení) majetku a lze tudíž hodnotu takových věcí počítati jen hodnotou toho, co bylo ukradeno (zpronevěřeno), tedy podle majetkové ztráty poškozeného.

Jde-li o hodnotu uhlí, jež vinník na sebe převedl a prošantročil, a jež bylo získáno t. zv. »divokým dolováním«, rozhoduje nikoli prodejní cena takto odcizeného uhlí, nýbrž pouze hodnota, jakou mělo odcizené uhlí v opuštěném dole.